ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DECIZIA NR. 2806 **Dosar nr.8110/2/2015**

Şedinţa publică de la 17 septembrie 2018

Preşedinte:	Daniel Gheorghe Severin	- judecător
	Mădălina Elena Grecu	-judecător
	Adriana Florina Secreţeanu	-judecător
	Liviu Marius Şugar	-magistrat asistent

Pe rol se află soluţionarea recursului formulat de **reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii** împotriva Sentinţei civile nr.1187 din 07 aprilie 2016 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal, efectuat în şedinţa publică, se prezintă recurentul-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii prin consilier juridic .... cu delegaţie de reprezentare la dosar, lipsind **intimatul-pârât Iosub Dumitru**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent învederând că prin încheierea de şedinţă de la termenul de judecată din 14.05.2018 a fost admis în principiul recursul declarat de reclamant.

Nemaifiind chestiuni prealabile de discutat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul asupra recursului formulat.

Recurentul, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, iar pe fond, admiterea acţiunii şi constatarea existenţei calităţii de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Nota informativă dată organelor de securitate de către pârât a condus la identificarea persoanelor prezente la manifestările anticomuniste ale persoanei denunţate pentru a se trece la documentarea activităţii ei suspecte.

A reţinut prima instanţă că este îndeplinită *prima condiţie* referitoare la denunţarea unor atitudini potrivnice regimului comunist.

Cu privire la cea de-a doua condiţie, a reţinut prima instanţă că reclamanta nu a depus documente din care să rezulte concretizarea măsurilor, respectiv identificarea persoanelor respective. Sub acest aspect, se arată de către recurent că acesta nu avea obligaţia indicării efective a încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei, având în vedere că legea prevede doar vizarea încălcării acestor drepturi.

Astfel cum a reţinut Înalta Curte prin Decizia nr.1780/24.03.2011, pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii este suficient, în

accepţiunea legii, ca denunţul să creeze doar o stare de pericol pentru persoana denunţată.

Pentru aceste considerente, solicită admiterea recursului.

Înalta Curte constată dezbaterile închise şi reţine cauza în pronunţare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursurilor de faţă, din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I Cererea de chemare în judecată

1.Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti, la data de 23.12.2015, sub nr. 8110/2/2015, reclamantul Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat să se constate calitatea de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Iosub Dumitru.

II Hotărârea pronunțată de instanța de fond

2.Prin sentinţa nr.1187 din 07 aprilie 2016, Curte de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a respins ca neîntemeiată cererea.

III Recursul formulat de reclamant

3.Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, cu invocarea motivului de casare prevăzut de dispozițiile art. 488 pct. 8 din Codul de Procedură Civilă, a solicitat casarea în tot a sentinței recurate, admiterea acţiunii şi reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Iosub Dumitru.

4.În motivarea recursului, recurentul a arătat că acţiunea s-a întemeiat pe conţinutul art. 2 lit. b) şi art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008, precum şi pe împrejurarea că domnul Iosub Dumitru a informat Securitatea, printr-o notă informativă scrisă de mâna proprie şi sub acoperirea numelui conspirativ „Moraru", în legătură cu atitudinea potrivnică regimului comunist manifestată de o altă persoană; prin nota informativă din 14.08.19881, scrisă de intimat la data recrutării, acesta divulga Securităţii că doamna T.l. (prescurtarea CNSAS), moaşă la dispensarul uman din comuna Cristesti, în prezenţa mai multor pasageri dintr-un autobuz, „a început să adreseze fără motiv injurii la adresa conducerii superioare de partid şi de stat, cât şi a altor persoane cu funcţii pe raza judeţului, cât şi a comune'. Prin aceeaşi notă informativă, intimatul arăta că „nu este singura dată" când persoana denunţată „a avut astfel de manifestări în autobuz". Ca urmare directă a acestei note informative, ofiţerul Securităţii a dispus identificarea persoanelor care au fost de faţă la manifestările anticomuniste ale persoanei denunţate, „pentru a se trece la documentarea activităţii ei suspecte".

5.Consideră că informarea Securităţii cu privire la astfel de situaţii este suficientă pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, astfel cum este aceasta este definită de prevederile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008. Este îndeplinită atât prima condiţie de fond, cu privire la denunţarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, cât şi cea de a doua condiţie, referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale.

6.Mai întâi, este demonstrată prima condiţie pusă de legiuitor pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, furnizarea de informaţii despre atitudini sau acţiuni potrivnice regimului comunist. Este dincolo de orice dubiu că denunţarea unei persoane care „a început să adreseze fără motiv injurii la adresa conducerii superioare de partid şi de stat" (sintagmă prin care ofiţerii Securităţii îi desemnau pe Nicolae Ceauşescu şi pe apropiaţii acestuia) reprezenta denunţarea unei atitudini potrivnice regimului comunist. Important este că prima instanţă a arătat că această condiţie este îndeplinită în cauză.

7.În al doilea rând, este îndeplinită şi condiţia referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale - şi nu neapărat încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi - în sensul că intimatul ar fi trebuit să conştientizeze posibilele urmări ale informaţiei furnizate. Şi această condiţie este îndeplinită, întrucât este exclus ca intimatul să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza o astfel de informaţie, asupra persoanei la care se referea în denunţul său se putea desfăşura o acţiune de investigare din partea Securităţii, ori o înăsprire a formelor de supraveghere, dacă persoana denunţată era deja urmărită.

8.Investigaţiile suplimentare presupuneau cel puţin încălcarea dreptului la viaţă privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice şi de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului), prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre persoana denunţată, fără acordul acesteia. Important este că în urma notei informative scrise de intimat ofiţerul Securităţii a dispus identificarea persoanelor care au fost de faţă la manifestările anticomuniste ale persoanei denunţate, „pentru a se trece la documentarea activităţii ei suspecte".

9.Prima instanţă a respins acţiunea, încălcând şi aplicând greşit prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

10.Sentinţa atacată a arătat că este îndeplinită condiţia referitoare la denunţarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, însă prima instanţă ar fi trebuit să observe şi îndeplinirea condiţiei referitoare la vizarea îngrădirii unor drepturi fundamentale; îndeplinirea acestei condiţii rezultă, pe de o parte, din împrejurarea că informaţiile furnizate erau apte să ducă la supravegherea sau sancţionarea celor denunţaţi, iar pe de altă parte rezultă din măsurile dispuse de Securitate în urma primirii informaţiilor de la intimat.

11.Prin urmare, prima instanţă putea analiza condiţia vizării îngrădirii unor drepturi fie din perspectiva realităţilor notorii ale epocii comuniste, fie din perspectiva reacţiilor - expres consemnate în dosar - pe care ofiţerii de Securitate le-au avut faţă de informaţia furnizată de intimat. În ambele

variante, concluzia ar fi trebuit să fie absolut aceeaşi: informaţia furnizată de intimat avea cel puţin aptitudinea de a genera noi ingerinţe în viaţa personală a celei denunţate şi, astfel, de a produce noi îngrădiri ale dreptului la viaţă privată.

12.Prin urmare, atât timp cât sentinţa atacată a considerat că, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, ar fi necesară îngrădirea efectivă a unor drepturi şi libertăţi fundamentale şi nu doar vizarea unei astfel de îngrădiri, această sentinţă este rezultatul încălcării şi aplicării greşite a prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008. Legiuitorul nu cere existenţa unei pluralităţi de informări adresate Securităţii, care să îndeplinească standardele definiţiei legale, fiind suficient şi un singur astfel de caz pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii.

IV Apărările formulate de intimat

13.Intimatul pârât a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, întrucât sentinţa este legală şi întemeiată, fiind respectate normele de drept material şi principiile dreptului civil.

14.Deşi în cererea de chemare în judecată recurenta-reclamantă a învederat faptul că sunt necesare două condiţii cumulative pentru ca o persoană să poată fi declarată colaborator al Securităţii, în mod corect instanţa de fond a reţinut obligativitatea îndeplinirii a trei condiţii pentru a fi realizată finalitatea prevăzută de art.2 lit.b) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008.

15.Curtea de Apel Bucureşti, deşi a considerat că sunt întrunite primele două condiţii prevăzute de O.U.G. nr. 24/2008, în mod pertinent şi corect a apreciat că nu este îndeplinită ultima condiţie, referitoare la efectele furnizării informaţiilor, în sensul vizării îngrădirii drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

16.Nota informativă din data de 14.04.1988, singurul document olograf realizat de intimatul-pârât, cuprinde şi o consemnare marginală, neputând fi însă identificat cel care a întocmit-o, semnătura sa fiind indescifrabilă (deşi C.N.S.A.S. presupune că ar fi vorba despre un ofiţer al Securităţii, acesta nu poate fi identificat cu exactitate, nu se poate şti dacă avea calitatea de a analiza sau nu informaţiile cuprinse în acea notă informativă şi de a dispune cu privire la acţiunile ce urmau a fi întreprinse ca urmare a primirii acelor informaţii).Conform consemnării, trebuia stabilit „ce persoane iau cunoştinţă de aceste afirmaţii, pentru a putea trece la documentarea activităţii ei suspecte".

17.Nu există nici un înscris la dosar din care să rezulte faptul că au fost întreprinse acţiuni, au fost interogate persoane ori s-au făcut alte demersuri pentru a se verifica informaţiile relatate de intimatul-pârât în nota informativă sau pentru a începe urmărirea şi sancţionarea persoanei vizate.Din cele

prezentate rezultă că nu au fost încălcate nici un drept şi nici o libertate fundamentală ale omului şi nici nu a fost vizată o îngrădire a acestora. Pentru a fi îndeplinită condiţia vizării îngrădirii drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului era necesar ca organele statului să realizeze cel puţin o acţiune de cercetare, supraveghere asupra persoaneri vizate, indiferent de rezultatul acestei acţiuni (realizarea unui asemenea demers ar fi constituit „vizarea" îngrădirii drepturilor şi libertăţilor, în accepţiunea O.U.G. nr.24/2008, iar luarea unei măsuri efective ca urmare a acţiunilor întreprinse împotriva persoanei vizate ar fi constituit „încălcarea" drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului).

18.Deşi instanţa de fond menţionează că „nu au fost depuse documente din care să rezulte concretizarea acestora", consideră că a avut în vedere nu numai lipsa vreunei sancţiuni împotriva persoanei vizate, ci şi lipsa stării de pericol pentru persoana denunţată (stare de pericol identificată prin sintagma „vizarea îngrădirii drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului").

V Procedura de filtrare a recursului

19.Potrivit dispoziţiilor art. 493 alin.(2)-(3) Cod procedură civilă, a fost întocmit raportul asupra admisibilităţii recursului, prin care s-a constatat că cererea de recurs întruneşte cerinţele de admisibilitate. Prin încheierea din camera de consiliu de la data de 5 martie 2018, completul de filtru a analizat raportul, a constatat că acesta este întocmit în conformitate cu dispoziţiile art.493 alin.(2) şi (3) din Codul de procedură civilă şi a dispus comunicarea actului către părţi, conform alin. (4) al aceluiaşi articol.

20.Prin încheierea din camera de consiliu de la data de 14 mai 2018, completul de filtru a admis recursul în principiu şi a fixat termen pentru judecarea acestuia în şedinţă publică, conform art. 493 alin.(7) Cod procedură civilă.

VI Considerentele Înaltei Curţi asupra recursului

21.Examinând sentinţa recurată prin prisma motivului de casare invocat prin cererea de recurs, prevăzut de dispoziţiile art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă, *încălcarea sau aplicarea greşită a normelor de drept material*, Înalta Curte constată că recursul este fondat, pentru următoarele considerente:

22.Reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat să se constate calitatea de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul IOSUB Dumitru.

23.În motivarea acestei cereri, a invocat faptul că, aşa cum rezultă din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/700 din 06.04.2015 şi înscrisurile ataşate cererii, pârâtul a fost recrutat în calitate de persoană de sprijin, sub numele conspirativ <MORARU/MURARU>, de către Securitatea Oraşului Paşcani, pentru încadrarea informativă a persoanelor din com. Cristeşti, jud. Iaşi, precum şi a celor care făceau naveta spre Paşcani şi Tătăruşi. Acesta a

confirmat colaborarea prin semnarea unui angajament olograf la data de 14.04.1988.

24.În nota informativă din 14.08.1988, furnizată de pârât la data recrutării, referitoare la numita T.I., moaşă la dispensarul uman din corn Cristeşti, se afirmă că în autobuz, în prezenţa mai multor pasageri, "a început să adreseze fără motiv injurii la adresa conducerii superioare de partid şi de stat, cât şi a altor persoane cu funcţii pe raza judeţului, cât şi a comunei", „manifestările acesteia împotriva conducerii politice nu sunt singulare ci sunt frecvente", iar ca urmare a acestei informări, ofiţerul a dispus identificarea persoanelor care au fost de faţă la manifestările anticomuniste ale doamnei T, "pentru a se trece la documentarea activităţii ei suspecte".

25.Potrivit dispoziţiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securităţii* se înţelege „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor" (Prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea Constituţională a constatat că sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" sunt neconstituţionale).

26.Din dispoziţiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 rezultă că, pentru a se constata calitatea de colaborator al Securităţii, se impune a fi întrunite cumulativ următoarele trei condiţii: (1) persoana să fi furnizat informaţii; (2) prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist; (3) informaţiile au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

27.Din probele administrate în cauză, curtea de apel a reţinut că prima condiţie este îndeplinită, pârâtul furnizând informaţii sub forma unei note scrise, sub numele conspirativ de P.S.Muraru, aspect necontestat, de altfel, de

către pârât; curtea a apreciat că prima condiţie este îndeplinită, chiar dacă este vorba despre o singură notă, iar nu de cel puţin două.

28.A reținut că și cea de-a doua cerinţă este îndeplinită, întrucât se reţine că, în conţinutul notei informative, pârâtul a adus la cunoştinţa organelor de securitate un aspect privitor la numita T.I., faptul că „cea în cauză a început să adreseze fără motiv injurii la adresa conducerii superioare de partid şi de stat, cât şi a altor persoane cu funcţii pe raza judeţului, cât şi a comunei", a menţionat şi faptul că „nu este singura dată când a avut astfel de manifestări în autobuz”. A apreciat curtea că o asemenea afirmaţie poate fi considerată, în mod rezonabil, a fi potrivnică regimului totalitar comunist.

29.Curtea de apel a apreciat, însă, că nu este îndeplinită cea de-a treia cerinţă, întrucât, deşi pe marginea notei furnizate s-a consemnat că se va proceda la ”identificarea persoanelor care au fost de faţă la manifestările anticomuniste ale doamnei T, pentru a se trece la documentarea activităţii ei suspecte", la dosar nu au fost depuse documente din care să rezultă concretizarea acestora, astfel că prin activitatea pârâtului nu s-a adus atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

30.Înalta Curte constată că în mod greșit, cu aplicarea eronată a dispoziției art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în ceea ce privește teza privind ”care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului”, instanța de fond a apreciat că nu este îndeplinită această condiție.

31.În acest sens, trebuie avută în vedere raţiunea OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008. Astfel cum rezultă din preambului acesteia, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 293/2008, ”În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securităţii statului, parte a poliţiei politice, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale. Aceasta îndreptăţeşte accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii.”.

32.Curtea Constituţională a reţinut, în jurisprudenţa sa privind OUG nr. 24/2008, că aceasta a produs o modificare substanţială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt lucrători sau colaboratori ai Securităţii, fără să promoveze răspunderea juridică şi politică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală şi juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012).

33.Cea de a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

34.Este suficient ca activitatea de furnizare a informaţiilor să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost aptă să le aducă atingere, împrejurări care se regăsesc în cauză. Nu este necesar ca această activitate să fi adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, ceea ce este relevant, având în vedere prevederile legale care definesc noţiunea de colaborator al Securităţii, este desfăşurarea unei activităţi care a vizat îngrădirea acestora, imixtiunea arbitrară în viaţă personală a persoanei urmărite.

35.Informaţiile furnizate erau apte, fără îndoială, să ducă la supravegherea sau sancţionarea celui denunţat, să expună persoana denunţată unor posibile încălcări ale drepturilor sau libertăţilor fundamentale, și vizau, astfel, îngrădiri ale unor drepturi și libertăți fundamentale.

36.Astfel cum în mod corect susține recurentul reclamant, având în vedere contextul politic și social, este exclus ca pârâtul intimat să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza o astfel de informaţie, asupra persoanei la care se referea în denunţul său se putea desfăşura o acţiune de investigare din partea Securităţii, ori o accentuare a formelor de supraveghere, dacă persoana denunţată era deja urmărită. Or, toate aceste acțiuni vizau încălcarea dreptului la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice şi de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, încîlcarea dreptului la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965 şi art. 19 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

37.Pentru aceste motive, Înalta Curte constată că instanţa de fond a reţinut în mod greşit că nu este îndeplinită condiţia referitoare la faptul că informaţiile furnizate au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, sentinţa recurată, prin care acţiunea formulată de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a fost respinsă, fiind pronunţată cu aplicarea greşită a dispoziţiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008

VII Soluția instanței de recurs

38.Pentru aceste considerente, fiind incident motivul de casare prevăzut de dispozițiile art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă, în temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ și art. 496 Cod procedură civilă, Înalta Curte va admite recursul, va casa sentința recurată și, în rejudecare, va admite cererea de chemare în judecată şi va constata calitatea pârâtului Iosub Dumitru de colaborator al securităţii.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite recursul formulat de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei civile nr.1187 din 07 aprilie 2016 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Casează sentinţa recurată şi, în rejudecare, admite cererea de chemare în judecată. Constată calitatea pârâtului de colaborator al securităţii.

Definitivă.

Pronunţată în şedinţă publică astăzi, 17 septembrie 2018.

Judecător	**Judecător**	**Judecător**
D.G. Severin	M. E. Grecu	A.F. Secreţeanu

Magistrat-asistent
L.M.Şugar

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA contencios admin. și fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 8110/2/2015
se legalizează de noi
GREFIER ȘEF

red./tehn.
4 ex./15.10.2018
jud. fond Ramona Maria Vladu

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ..../
scutit taxă ...în sumă de .... lei
GREFIER ȘEF,

Definitivă